

Nazwa przedmiotu	Metodyka Konserwacji i Restauracji Witraży
Jednostka prowadząca	Wydział Ceramiki i Szkła / Katedra Konserwacji i Restauracji Ceramiki i Szkła
Jednostka dla której przedmiot jest przygotowany	Wydział Ceramiki i Szkła / Katedra Konserwacji i Restauracji Ceramiki i Szkła
Rodzaj przedmiotu	Przedmiot kierunkowy, obowiązkowy.
Rok studiów/semestr; forma studiów	Rok studiów III, semestr 5 i semestr 6. studia stacjonarne jednolite magisterskie
Liczba punktów ECTS	Semestr 5: 3 pkt. ECTS, semestr 6: 3 pkt. ECTS
Prowadzący	dr Marcin Czeski, mgr Katarzyna Czaja-Arkabus
Cel zajęć	Przegląd metod badawczych niezbędnych do analizy przyczyny zniszczeń oraz metod ich zapobiegania w obiektach witrażowych. Student nauczy się rozpoznawać obiekt witrażowy w całej jego złożoności materiałowej, zostanie zaznajomiony z najnowszym stanem wiedzy o metodach i środkach służących do konserwacji witraży. Zajęcia uwzględniają zarówno zdobywanie wiedzy teoretycznej, jak i praktycznej w dziedzinie dawnych i obecnych materiałów i technik konserwatorskich, umożliwiającej prawidłowe wykonanie projektu konserwatorskiego dotyczącego konserwacji witraży. Część teoretyczna oparta jest o założenia Karty Weneckiej oraz Wytyczne Corpusu Vitrearum.
Wymagania wstępne	Zaliczenie II roku studiów.
Efekty kształcenia w zakresie:	
– wiedzy	Student wie jak prawidłowo ocenić stan zachowania zabytkowego obiektu witrażowego. Zna elementy składowe, zróżnicowanie materiałowe oraz przyczyny i sposób korozji właściwe dla każdego z nich. Wie jakich materiałów i technik używa się w procesie konserwacji oraz jest w stanie przewidzieć skutki ich zastosowania. Wie, jakie badania laboratoryjne należy przeprowadzić w celu pogłębienia wiedzy na temat obiektu. Rozumie potrzebę całościowego traktowania witraża powiązanego z otoczeniem, w którym się znajduje. Wie, na jakiej podstawie powinno podejmować się decyzje wartościujące w stosunku do obiektu i jego otoczenia.
– umiejętności	Student potrafi prawidłowo przygotować projekt konserwatorski z uwzględnieniem aktualnych metod i technik konserwatorskich w odniesieniu do poszczególnych elementów składowych witraża oraz jego środowiska. Umie przewidzieć prawdopodobne skutki nieprawidłowych zabiegów konserwatorskich. Umie prawidłowo zabezpieczyć i zamontować witraż po konserwacji w sposób niezbędny dla jego dalszego trwałego funkcjonowania.
– kompetencji personalnych i społecznych	Student uczy się samodzielnie podejmować wyzwania. Potrafi referować publicznie przygotowany materiał z pogłębioną analizą jego treści, formułować własne opinie i sądy. Umie komunikować się w grupie i rozumie potrzebę konsultowania swoich poglądów w szerokim gronie. Potrafi pracować w zespole.
Treść zajęć	Studenci poznają elementy składowe obiektu witrażowego. Dowiadują się o ich właściwościach fizykochemicznych oraz procesach korozyjnych w nich zachodzących. Poznają materiały i techniki konserwatorskie, których zastosowanie ma uzasadnienie w przypadku konserwacji witraży. W trakcie zajęć omawiane są różne materiały i metody konserwatorskie od dawnych do współczesnych oraz rodzaj i zakres niezbędnych badań laboratoryjnych. Nacisk położony jest na szerokie rozumienie zabytku w jego kontekście, który ma wpływ na stan jego zachowania. Analiza wybranych artykułów poświęconych konserwacji szkła, metalu, witraży.
Forma i wymiar zajęć	75 godzin w semestrze 5 i w semestrze 6; w tym czasie zawarte są: wykłady, seminaria, konwersatoria (korekty, przeglądy, dyskusje dydaktyczne), ćwiczenia.
Metody i kryteria oceny	Semestr 5: 75% ćwiczenia praktyczne i aktywność na zajęciach, 15% opracowanie referatu o konserwacji, 10% przegląd. Semestr 6: 50% ćwiczenia praktyczne, aktywność na zajęciach, opracowanie referatu o konserwacji, 50% egzamin.
Sposób zaliczenia	Semestr 5: zaliczenie. Semestr 6: egzamin.
Literatura	W. Frodl, Pojęcia i kryteria wartościowania zabytków i ich oddziaływanie na praktykę konserwatorską, ODZ, Warszawa 1966. J. Kunicki-Goldfinger, Zabytkowe szkło: od badań do konserwacji, [w:] ARS LONGA - VITA BREVIS, Toruń 2003. S. P. Koob, Conservation and Care of Glass Objects, Archetype Publications, 2006. E. Greiner-Wronowa, Archeometria szkieł zabytkowych, Kraków, 2015. Materiały Corpus Vitrearum.
Uwagi	
Język wykładowy	Język polski z możliwością komunikowania się w języku angielskim.

